

Ngày Ngày Ăn Bánh Vẽ

Những bản tin thời tiết sở Khí Tượng đưa ra...chỉ là tin qua loa, tất cả đều trật lất!

Dùng những từ "dở" nhất mở đầu một bài thơ, mắt tôi xốn và mờ, lòng tôi buồn đau đớn...

Đã hơn mười tháng...đón một cơn mưa chiêm bao! Tưởng tượng trận mưa rào cuốn trôi hết phiền não...

Thỉnh thoảng rờ vai áo, không một lần ướt tay...Không lẽ gió thổi bay những cơn mưa...bánh vẽ?

Không lẽ đời vô nghĩa từ hai chữ "chức năng"? Làm công chức làm quan? Làm khoa học...giả tưởng?

Cali, Tiểu Bang lớn chỉ còn chờ mùa Đông, tuyết sẽ phủ thành sông, băng sẽ chất thành núi?

Không có nỗi buồn cuối! Tất cả đều bắt đầu...từ Xuân, Hạ rồi Thu...đến khi nằm co rút!

Cái phận người cô cút, người ta đi Nhà Thờ...đọc bài Kinh, đọc Thơ Chúa làm từ thiên cổ?

Thì mình làm chi nữa? Người homeless làm thịnh! Tôi có nhà, vô tình...mở chõng Kinh Vô Tự.

Nguyễn Du từng nói, đó: "Vô Tự Kinh Thị Như Chân Kinh!". Thương quá tiếng chày Kinh rơi vào vùng quên lãng...

Trần Vấn Lệ